

ЩЕ СИ СПОМНЯ

Забравих ли те?!

Сама не си вярвам...

*· Прости ми, че не прострях ръце
и не презърнах небето.*

*Че оставих слоници
да вият от зъбобол
и не докоснах кактуса
с цъфналото листо.*

*Че погледнах любопитно
фигурите в чашата с кафе.*

Че залостих прашната врата.

Че не строших пресъхналата чаша.

И се къпя в дълбините на Лета.

Ако ме докоснеш...

*Ще си спомня проклетата парола,
приспана от подивялата ми гордост...*